

Kvæst

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014. Pk. V

116977

Jesl/ 5888 Lilleström
/45

den 19. juni 1945

Lagt fram i retten
den 27/7 1945

Rapport

til

Romerike politikammer

avgitt av politikonstabel Rolf Kværnæs.

ang.: Arthur Quist, Nannestad,
Overtredelse av provisorisk anordn
av 15/12 1944 § 2.

Avhørt på Romerike politikammer den 6/6-45:

Arthur Quist, f. 17/2 1896 i
Oslo av norske gifte foreldre
grosserer Nikolaus Quist og hus-
tru Ida Marie, døpt i Uranienborg
kirke, konførmert samme sted,
pr. 8/4-40 rittmester., bor Flat-
ner i Nannestad, gift hustru å
forsørge. Siste år liknet etter
kr. 90.000,- i formue og kr.
11.000,- i inntekt. Sier seg
tidligere ikke tiltalt, straffet
eller botlagt, forholtes saken,
formantes forklarer:

Ca. 25/9-40 meldte seg meg etter eget ønske inn i NS og
stod som medlem inntil krigen sluttet. Jeg gikk inn i partiet
for å ha noe å si innen partiet, d.v.s. öve innflytelse i den
retning jeg mente var riktig, nemlig gjennomføringen av NS!
program.

Jeg har ikke hatt noen stilling i partiet uten at jeg
var sjef for 2. hirdfordeling, Trondheim fra februar 1944 til
30. juli 1944. Dette gjorde jeg etter anmodning fra Quisling
men bare under forutsetning av at det ble en ren norsk affære.
Det viste seg straks at det tyske politi blannet seg opp i ut-

skrivningen m.v. av folk i H.B.V. og da skrev jeg ikke ut folk til H.B.V. I slutten av juli 1944 ble det imidlertid besluttet at hirdens alarmerhater skulle underlegges tyskerne, og da søkte jeg om avskjed og fikk dette innvilget. Den 1. juli 1941 meldte jeg meg til den Norske Legion og ble opptatt med det samme. Jeg ble samtidig oppnevnt til major. Legionens oppgave var den gang å reise til Finland for frontinsats mot Sovjet-Russland. Det var først meningen at Legionen skulle utdannes her i Norge, men de ble lurt avgårde til Tyskland. Min første oppgave i Legionen var å sette opp en skiløper- og hjulrytterbataljon. Jeg mente at det til slutt skulle lykkes å sette opp en norsk arme som skulle brukes til å kjempe Norge fritt igjen. Imidlertid ble sjefen for Den Norske Legion, Kjelstrup og bataljonssjefen Bakke, som da var sendt til Tyskland, uvenner og ved et kup av tyskerne ble Kjelstrup og Bakke avskjediget. Jeg var nu den eldste offiser i Den Norske Legion og ba Quisling om å få kommandoen over bataljonen som lå i Tyskland. Quisling - som visstnok da hadde fått anmodning fra tyske SS om å finne en mann som leder for bataljonen - samtykket. Den øverste ledelse for Den Norske Legion ble da visstnok overdratt til tyskerne.

Mitt arbeide med å stille opp en skiløper og hjulrytterbataljon hadde ikke ført til noe, idet mannskapene som meldte seg av legionstaben ble sendt etter til den bataljon som lå i Tyskland etterhvert som de meldte seg. Jeg fikk ordre av Quisling om å reise til Tyskland og overta kommandoen over bataljonen som lå der. Etter å ha fått reisetillatelse m.v. av Germanske Leytstelle reiste jeg til Tyskland og overtok kommandoen 20/12-41. Troppene i bataljonen lå da fortsatt i trening.

I januar 1942 fikk jeg ordre av Führungshauptamt om å reise til Stettin for å rente på skibsleilighet til Finland. Imidlertid var det så kalt at Ostersjøen frøs til, og vi ble liggende i Stettin til 18/2-42. Den 17/2-42 fikk jeg ordre pr. fly fra Führungshauptamt, Berlin om å reise til fronten og fikk ordre om å møte på flyplassen neste dag. Neste dag ble vi stuvet inn i fly og sendt avsted - jeg trodde til Finland - men det viste seg at flyene landet på en flyplass i nærheten av Leningrad. Vi ble der underlagt en Wehrmachtsavdeling og ført til fronten. Jeg protesterte ikke mot dette. Det var 70 tyskere med i bataljonen, men disse avsatte jeg straks jeg kom frem til fronten. Den Norske Legion var den eneste av samtlige fremmede tropper som hadde norsk befal, norske betegnelser og norske kommandoord. Ved Leningrad lå vi i kamp til mars 1943 skjönt både troppene og jeg bare hadde bundet oss for 6 måneder. Jeg protesterte mot at kontrakten ble brutt, men det ble ikke hørt.

Mens jeg var i Tsykland fortsatte imidlertid vervingen hjemme. Da jeg fikk kunnskap om dette høsten 1942 fikk jeg på anmodning permisjon og reiste hjem i 3 dager. Jeg snakket da med Quisling om at vervingen måtte forgå gjennom norske tjenestesteder og Quisling sendte da med meg et brev til Himmler om dette og at Legionen skulle være underlagt Quisling og ikke SS. Dette brev ble levert Führungshauptamt som ekspederte det videre. I Führungshauptamt fikk jeg snart vite at Himmler ikke ville godta de betingelser som Quisling hadde satt, og jeg skrev da hjem og ba vervingen og innkallelse av soldater stoppet. Jeg reiste så til fronten igjen med det bestemte forsett å få bataljonen ut av kamp og hjem til Norge. Dette lykkedes etter en samtale med Himmler i februar 1942. Vi ble så løst fra fronttjeneste og først i mars kom vi til Mitau i Lettland. Legionen ble der oppløst og de som ville kunne melde seg til SS Pansergrenaderregiment Norge som da var under oppsetting. Jeg ble tilbudt stillingen som sjef for SS Pansergrenaderregiment Norge, men avslo. Jeg rådet guttene fra Legionen til ikke å melde seg til fornyet frontinnsats. Fra Mitau reiste jeg og kom til Oslo i mars 1943.

Da jeg kom hjem gikk jeg til Quisling og ba ham arbeide for å få hjem alle tropper som lå ute. Samtidig søkte jeg om å komme ut av Den Norske Legion. Jeg foreslo også dannelsen av et hjemmevern og å bryte med Terboven da de ikke holdt sine løfter. Jeg ble først løst fra Den Norske Legion lang tid etter. I mellemtiden ble jeg forfremmet til oberstlöytnant.

Etter å ha meldt meg til Den Norske Legion den 1/7-41 snakket jeg med tidligere offiserskollegaer, både medlemmer og ikke medlemmer av NS, om å melde seg til Den Norske Legion, men om noen av de jeg snakket med meldte seg kan jeg ikke errindre nu. Jeg forsøkte ikke å verve noen menige til Legionen. Jeg har aldri forsøkt å få folk til å bli medlemmer av NS.

Fra jeg kom hjem fra Tyskland i mars 1943 til mai 1944 arbeidet jeg i Landbruksdepartementet, bl.å. som sjef for statens hestevesen. Fra mai 1944 til 30. juli 1944 var jeg, som tidligere nevnt, sjef for 2. Hirdfordeling, Trondheim. Den tid jeg var sjef for 2. Hirdfordeling ga jeg ikke ordre om noen aksjon eller lignende av noe slag. Fra 30/7-44 til krigen sluttet var jeg i arbeide i Landbruksdepartementet.

Fra krigen begynte her i landet til 1/7-41 hadde jeg lønn som rittmester, men fra 1/7-41 til 1/7-43 hadde jeg lønn som major med ca. kr. 1.000,- pr. måned. Fra 1/7-43 inntil krigen sluttet hadde jeg lønn kr. 13.500,- idet jeg da var sjef for Statens Hestevesen. Den tid jeg var ved 2. Hirdfordeling fikk jeg samme lønn der, det var i 5 måneder.

Mine økonomiske forhold er de samme som 8. april 1940
Jeg eier gårdene Flatner, Lybekk og Sörengen i Nannestad.

Jeg har ikke arbeidet for annet enn det rent militære.
Det har som tidligere nevnt vært min hensikt å få stablet på benene
en arme her i landet til frigjøring av landet. Bl. a. kaste tyskerne
ut av landet tilslutt.

Opplest og vedtatt.

